

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

کتاب مقدس، دانیال نبی

درس شماره ۶۱

فصل ۹: ۱- ۱۹

آیه حفظی برای ۱۵ ماه می سال ۲۰۲۵

کتاب مقدس، یعقوب ۵: ۱۶

۱۶ دعای مرد عادل در عمل، قوت بسیار دارد.

آیه حفظی برای ۲۲ ماه می سال ۲۰۲۵

کتاب مقدس، یوحنا ۸: ۷

۷ هر که از شما گناه ندارد اول بر او سنگ اندازد.

مقدمه: لطفاً کتابهای مقدستان را به بخش دانیال نبی فصل نهم باز بفرمائید. ادامه می دهیم مطالعه مان را از این فصل که در قسمت اول این آن ما دعای شفاعت دانیال را می بینیم برای قومش که از آن می توانیم درسهای بسیار مفید برای طرز دعای درست شفاعتی یاد بگیریم. باشد که خداوند شفاعت کنندگان برای کلیسای فارسی زبان و ایرانیان بر خیزاند.

دعا: و بگذارید وقتمان را با دعا شروع کنیم!

مقدمه: دیدیم که دانیال در سال اول سلطنت داریوش، ۵۲۲ پیش از میلاد، از کلام خدا کتاب ارمیا (ارمیا ۲۵: ۱۱-۱۲)، متوجه می شود که ایام تبعید قومش در حال به پایان رسیدن است. پس شروع می کند به دعا برای احیاء روحانی و فیزیکی قومش، اسرائیل، چون می خواست تحقق وعده های خدا در کتاب ارمیا را ببیند. درسهای که تا کنون از این دعای دانیال یاد گرفته ایم بدین قراراند:

اول- دعای واقعی از کلام خدا بر می خیزد، در واکنش به کلام مکتوب خداست. آیات ۱- ۲:

دوم- دعای واقعی نه تنها از کلام خدا بر می خیزد، بلکه همچنین در اراده خدا ریشه گرفته است.

سوم- دعای دانیال پر از شور و اشتیاق واقعی بود، نه مصنوعی و ساختگی، آیه ۳:

چهارم- دعای واقعی دعائی است که در آن شخص خودش را انکار می کند، آیه ۴:

پنجم- دعای واقعی دعائی است که در آن شخص خودش را با مردم یکی می کند. دقت کنید به آیات ۵-

۱۶.

در این آیات می بینید که چقدر کلمه "ما" تکرار شده است.

۵ ما گناه و عصیان و شرارت ورزیده و تمرّد نموده و از اوامر و احکام تو تجاوز کرده ایم.

۶ و به بندگان انبیایی که به اسم تو به پادشاهان و سروران و پدران ما و به تمامی قوم زمین سخن گفتند گوش نگرفته ایم.

۷ ای خداوند عدالت از آن تو است و رسوایی از آن ما است. چنانکه امروز شده است از مردان یهودا و ساکنان اورشلیم و همه اسرائیلیان چه نزدیک و چه دور در همه زمینهایی که ایشان را به سبب خیانتی که به تو ورزیده اند در آنها پراکنده ساخته ای.

۸ ای خداوند رسوایی از آن ما و پادشاهان و سروران و پدران ما است زیرا که به تو گناه ورزیده ایم.

۹ خداوند خدای ما را رحمتها و مغفرتها است هر چند ما بدو گناه ورزیده ایم.

۱۰ و کلام یهوه خدای خود را ما نشنیده ایم تا در شریعت او که به وسیله بندگان انبیا پیش ما گذارد سلوک نماییم.

۱۱ و تمامی اسرائیل از شریعت تو تجاوز نموده و روگردان شده، به آواز تو گوش نگرفته اند بنابراین لعنت و سوگندی که در تورات موسی بنده خدا مکتوب است بر ما مستولی گردیده، چونکه به او گناه ورزیده ایم.

۱۲ و او کلام خود را که به ضد ما و به ضد داوران ما که بر ما داوری می نمودند گفته بود، استوار نموده، و بلای عظیمی بر ما وارد آورده است، زیرا که زیر تمامی آسمان حادثه ای واقع نشده، مثل آنکه بر اورشلیم واقع شده است.

۱۳ تمامی این بلا بر وفق آنچه در تورات موسی مکتوب است بر ما وارد شده است؛ معهذا نزد یهوه خدای خود مسألت ننمودیم تا از معصیت خود بازگشت نموده، راستی تو را بفهمیم.

۱۴ بنابراین خداوند بر این بلا مراقب بوده، آن را بر ما وارد آورد زیرا که یهوه خدای ما در همه کارهایی که می‌کند عادل است اما ما به آواز او گوش نگرفتیم.

۱۵ «پس الان ای خداوند خدای ما که قوم خود را به دست قوی از زمین مصر بیرون آورده، اسمی برای خود پیدا کرده‌ای، چنانکه امروز شده است، ما گناه ورزیده و شرارت نموده‌ایم.

۱۶ ای خداوند مسألت آنکه برحسب تمامی عدالت خود خشم و غضب خویش را از شهر خود اورشلیم و از کوه مقدس خود برگردانی زیرا به سبب گناهان ما و معصیتهای پدران ما اورشلیم و قوم تو نزد همه مجاوران ما رسوا شده است.

این نکته پنجم بسیار روشن است. در اینجا شما ایمانداری را می‌بینید که خودش را با قوم خودش یکی می‌داند. طوری دعا نمی‌کند که گویا خودش خیلی مقدس است و بقیه نا مقدس اند. طوری دعا نمی‌کند که گویا بقیه احتیاج به دعا دارند و او ندارد. بلکه خودش را با قوم خودش و با مردمان خودش یکی می‌داند.

برای دیگران دعا می‌کند ولی دیگران را در دعایش در آغوش می‌گیرد. این تصویر یک خادم واقعی خداست. دانیال دعا نمی‌کند که: خدایا قوم مرا برکت بده و آنها را مثل من بکن. نه! این غرور روحانی است که در دانیال دیده نمی‌شود. دانیال خودش را پائین می‌آورد و به مرحله قومش می‌رساند تا آنها را تشویق کند، نه محکوم. دائما می‌گوید ما گناه کرده ایم. نمی‌گوید: شما گناه کرده اید ولی من نکردم. در حالیکه دانیال یکی از پاک ترین و مطیع ترین مردان خدا بود.

دانیال کاری می‌کند که انجیل مقدس در **غلاطیان ۶: ۲** می‌فرماید:

۲ بارهای سنگین یکدیگر را متحمل شوید و بدین نوع قانون مسیح را به‌جا آرید.

گناهان قوم خودش، گناهان پادشاهان، سروران و داوران قومش را مانند گناهان خودش می‌دانست. با آنها حالت یگانگی داشت. خودش را از آنها بالاتر و روحانی تر نمی‌دانست. و تا موقعی که ما این نوع روحیه را در کلیسا نداشته باشیم با افرادی که با یک غرور روحانی می‌خواهند از دیگران ایراد بگیرند مشکل خواهیم داشت. تا موقعی که ما درک نکرده ایم که **باید کلیسا را که بدن روحانی مسیح است در**

آغوش بگیریم و با یک روحیه فروتن برای کلیسا دعا کنیم، ضعفها و گناهان دیگران را جزوی از ضعفها و گناهان خودمان بدانیم، تا موقعی که درک نکرده ایم که نمی توانیم خودمان را از دیگران جدا کنیم، و فقط ایراد بگیریم و دیگران را محکوم کنیم، کار خدا را در دعاهایمان نخواهیم دید. مسیح در **یوحنا ۸: ۷** می فرماید: **آن کس که در میان شما بدون گناه است سنگ اول را بیاندازد.**

باشد که خداوند شفاعت کنندگانی مانند دانیال به کلیسا دهد و افراد ایراد گیر را که دیگران را محکوم

می کنند از کلیسای ما دور سازد.

ششم- صفت مشخصه یک دعای واقعی این است که در عمق ماهیتش اشتیاق شدید برای پاکی وجود

دارد.

این جوهر دعای مسیحی است. فکر و ذکرش مشغول خرده موضوعات مثل این را به من بده و آنرا به من بده نیست. مسئله ای نیست که برای نیازهای شخصی مان دعا کنیم ولی وقتی اول و آخر دعاهایمان فقط این را به ما بده و آنرا به من بده هست، آنوقت دعاهای ما مصنوعی هستند. جوهر یک دعای مسیحی فریادی است از قلب شخص برای رشد در پاکی. به دعای دانیال نگاه کنید. ببینید در آیات ۵ الی ۱۴ برای چه چیزهای دعا می کند. موضوع اصلی دعاهای ما باید این باشد که آنطور باید با مسیح زندگی نمی کنیم. به گناهانمان بحضور پدر آسمانی اعتراف و توبه کنیم. دل گناهکارمان را در حضور پدر آسمانی خالی کنیم. عمق دعا مهم است نه طول دعا.

داستان کشاورزی و پسرش: پسرش فکر می کرد: خوشه های راست و سر بلند خوب اند و خوشه های خمید و سر به پائین بد! توضیح پدر: نه! خوشه های راست و سر بلند مغزشان، سرشان پوک است. خوشه های سر پر در فروتنی خم شده اند. سرهای خم شده در حضور پدر آسمانی سالم و زیبا هستند.

در دعاهایتان بیشتر تمرکز کنید بر روی گرسنگی برای پاکی تا هر چیز دیگری. اگر این قسمت اصل دعاهای شما باشد، پدر آسمانی زندگانی ما را دگرگون خواهد ساخت.